

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Govorniški boj, ki ga je izzvala proračunska generalna debata, dajal nam je priliko opazovati razne govornike, njih spretnost, zgovernost in več ali menj srečno sestavljenost in skrbno opiljene govore. Tajiti se ne more, da ima levica izredne govorniške sile, toda, ako stvar objektivno presojamo, pridemo do zaključka, da so še bolji govorniki mej poslanci slovanskimi, v prvi vrsti mej Mladočehi, to pa mej drugim radi tega, ker v njih govorih ne treba nobenega zavijanja, nikakešnih sofističnih dokazov, temveč, ker vse naravnost povedo in dokazujejo, ker jim pravih smotrov ne treba skrivati pod plaščem slepitne fraze, niti jim treba hkratu držati dvoje želez v ognji in skušati opasno nepri-liko, kako se ob jednom dvema gospodoma služi.

Kakor sta se mej proračunsko debato z odločno in moško besedo zlasti odlikovala dr. Gregor in dr. Kaizl, tako tudi generalni govornik dr. Herold. Po primernih uvodnih, nemški levici namenjenih besedah, rekel je o mladočeške stranke namenih: Mi si bomo vedno prizadevali zastopati pravične zahteve vseh družih narodov in poganjati se z vso svojo silo za kulturni razvoj vseh avstrijskih narodov v Avstriji. Mi nečemo nič drugega, nego da pripoznajo tudi naše težnje za jednako blage, uzvišene, umestne in državnoopravno osnovane. V tem oziru nečemo kazati se kot siromašni prosilci, prijateljstva hočemo si iskati le v ljubezni, ne pa v tem, da bi se odrekli pravnemu prepričanju svojemu in v tej zadevi hočemo biti svobodni zastopniki samosvestnega, ponosnega naroda. Naš narod je že od nekdaj želel duševno vzajemnost z drugimi slovanskimi narodi v Avstriji. In to stališče bodi tudi podlaga obestranskemu sporazumljenju, obestranskemu odporu proti vzajemni nevarnosti. Mi ne obupamo, ako tudi smo morda baš ta trenotek ločeni vsled neugodnih razmer. Naš čas bode prišel, mora priti, kajti nujno je, da drug drugega podpiramo.

Dr. Herold omenil je potem panslavizma rekoč,

da je nemogoč v takšnem zmislu, kakor si ga nemška levica predstavlja, potem pa se obrnil proti Wurmbrodu, ki se je bil tako silno razkoračil, ker so v Pragi slovesno vsprejeli par Francozov. Dr. Herold govoril je doslovno:

Ako ima nemško-avstrijska zveza namen, štiti mir na našem kontinentu, potem bodo vsi narodi brez izjeme sedanjim državnikom hvaležni. A naravnost gorostasno upliva na me, ako se gotove pojedinice in vsprejemne veselice našopirijo v državne afere. Poslanec grof Wurmbrod ima menda kratek spomin, ker bi mu moralo znano biti, da so se na Budimpeštanski razstavi, to je v času, ko je bila nemško-avstrijska zveza že sklenjena, vsprejemali ne francoski dijaki, ampak francoski učenjaki in umetniki in vsprejemali jih neso madjarski dijaki, ampak ogerski ministri in državniki in vender ni nikomur na um prišlo, madjarskemu narodu očitati izdajo.

Češkega naroda vnana politika je odkrita in jasna. Kadar v opasni uri presvetli naš vladar kliče vse sinove te države, tedaj hite tudi češkega naroda sinovi z oduševljenjem pod cesarke prapore, da tvegajo svojo kri za domovino in državo. Ko je 1866. l. po hudih porazih na čeških bojiščih sovražni general prodril s svojo vojsko v naše kraljevsko stolno mesto, ni se drznil vzeti si stanovanje v našem slavnem, za našega kralja določenem dvorcu, ko je izdal znani „Aufruf an das glorreiche Königreich Böhmen“ in v njem izjavil, da se vojuje le s cesarjem, ne pa z narodom in v katerem je tudi Čehom glede njih državnega prava marsikaj obetal, — imel je pruski general več pojma o avstrijskem zgodovinskem razvoju, nego oni, ki naše državno pravo zanikavajo. Takrat je narod v Pragi slovesno izjavil, da je stvar cesarjeva tudi stvar narodova in mej sviranjem cesarske himne in z velikim oduševljenjem praznoval se je v očigled pruskim bajonetom našega cesarja in kralja god.

Dr. Herold je potem še par trpkih povedal grofu Wurmbrodu, v zmernih, taktičnih besedah pojasnil položaj konservativnega veleposestva na

Češkem, poslancev z Morave, razmerje s Poljaki, a omenjal tudi staročeške stranke rekoč, da so Staročeji bili zares zvesti in zanesljivi zavezniki, a da je pri tem češki narod čutil, da mu ta zvestoba in udanost vladi in strankam nasproti nesta bila na korist.

Kar se tiče odnosajev mej Mladočehi in drugimi slovanskimi zastopniki v zbornici, opazil je dr. Herold, da so poslednjih govori bili jasen dokaz, da ni možno narodna in politiška uprašanja odstraniti z dnevnega reda, dokler se dogajajo take nezakonitosti in take krivice, kakor so jih slovanski poslanci opisovali. Mi odkrito izjavljamo, da kadar se kateremu koli slovanskemu narodu s te ali one strani krivica godi, bomo mi vedno na njegovi strani z vso silo svoje energije in z vso močjo naroda našega. Braniti mi je Slovane še proti grofa Wurmbroda očitaniu. Lojalni in patrijotični Slovenci in ostali Jugoslovani imajo pred najvišjim prestolom izdatnejih prič, ne treba jim grofa Wurmbroda spričevala. (Poslanec Spinčić: In tako govori deželni glavar dežele, v kateri Slovenci bivajo!)

Dr. Herolda govor napravil je na vse strani najboljši utis. Razmotrival je sedanji položaj in vsako stranko posebej s toliko objektivnostjo in zmernostjo, zavračal in pobijal levičarske govornike tako krepko in ostro, da je njegov govor bil pravo dejanje in se sme mladočeška stranka z njim ponašati. Mladočehov ne marajo, a že sedaj jih morejo spoštovati in četudi z gnevom v srci priznavati, da imajo Mladočehi ne le izredne govorniške sile za se, ampak tudi doslednost in odločnost in zaradi tega tudi — bodočnost.

Poslanec Plener skušal je opirati levico, da ni predrugačila svojih nazorov in svojega politiškega mišljenja, trdil je, da si je tudi levica pridržala prosto roko in dodal nekoliko komplimentov Poljakom, katere je tudi on priznal kot državno stranko. Izmej ostalega njegovega govora je najvažnejše to, da je sicer izrekel, da Nemci sicer neso „a tout prix“ sovražni Čehom, v ostalem pa go-

LISTEK.

Iz Pulja do Mavricija.

(Konec.)

Po devetdnevni vožnji dospeli smo v dan 1. oktobra v „Steamer-Point“ v luko Adensko.

Aden leži na južni strani Arabije ter je v vlasti Angležev. Mesto samo nima svoje luke v katero bi mogle ladije, nego Adenska luka je Steamer-Point.

Mesto Aden leži na sredi malega poluotoka v nekdanjega ognjenika bljuvalniku, kakor so sploh vsi otoki v okolici Adenski in deloma po vsem Rudečem morji vulkanskega postanka.

Aden bil je nekoč znamenito mesto. Po poročilih starih pisateljev imel je Aden v 13. stoletju 80.000 stanovnikov, a pozneje je mesto zopet propalo tako, da Angleži, osvojivši si je leta 1837 niso naleteli skoro na nikake ovire. Angleži umeli so povzdigniti mestu pomen in danes je Aden v trgovinskem in političkem oziru zelo važno mesto.

Arhitektonskih znamenitostij seveda iskali bi v Adenu zaman.

Hiše zidane so skoro vse v jedno nadstropje brez nobenega lišpa. Veliki trg sredi mesta deli je na dva dela, katera sta si povsem jednaka.

Neka posebnost v Adenu so vodnjaki, o katerih vsak piše, kogar zanese usoda v ta kraj. V Adenu nedostaje namreč pitne vode in že za rimskih časov zgradili so velikanske vodnjake, v katerih se zbira deževnica. Ko so si Angleži osvojili Aden, bili so ti vodnjaki povsem propali. Zrtvujoč nekoliko stotisočakov popravili so Angleži 3 teh zgradb in te zadoščajo povsem. Vodnjaki narejeni so drug vrh drugega liki terasa, tako da se deževnica, padajoča v gorenji vodnjak, odtaka z gore nizdolu v spodnja dva vodnjaka. Ti vodnjaki oddaljeni so od mesta dobre pol ure hoda. Angleži nasadili so na potu k vodnjakom in ob gorah lepe drevorede, kar je za Aden velikanskega pomena že iz tega razloga, ker drugam iz mesta ni moči iti nikamor.

Adenska luka je, kakor rečeno, Steamer-Point, kateri kraj sestoji iz precej dolge vrste ob obali stoječih ukusno in elegantno zidanih zgradb, katere so vse last angleške uprave. Tu je nastanjena angleška posadka, vsi uradi, vse agencije, politiške in trgovinske, so tu, Adenskih Evropecev društveno življenje koncentruje se v tem prijetnem mestecu.

Stanovništvo je jako različno. Poleg angleških vojakov in uradnikov je tudi mnogo trgovcev naseljenih, angleških, francoskih, italijanskih. Vrh tega je še mnogo Arabcev in Somalijev, katere je prištevati črncem. Somalijci imajo to posebno na-

vado, da si kodraste svoje lase mažejo z apnom da so belkasti, kar zelo komično pristojna črnim njih obrazom.

Tudi arabskih židov je v Adenu mnogo in kakor nikjer na svetu niso židje priljubljeni niti tu. Spoznati je je takoj, kajti glavo imajo vso obrito in le ob sencih gugajo se „paikes“, kodri, o katerih nesnažnosti nima nihče pravega pojma, kdor jih ni videl. Ker upravljajo Angleži policijo, je umevno, da židje niso izpostavljeni nikaki nevarnosti, a niti angleška naklonjenost do židov ni mogla odpraviti čudnega običaja: Žid ne sme nikdar konja zajahati, zanj so osli.

V Adenu mudili smo se štiri dni, ogledali si okolico, ki pa nima nič, kar bi bilo vredno da se omeni ter v dan 5. oktobra zapustili prijazni Steamer-Point in odpluli proti otoku Diego Garcia. Vozeč od Adena naprej in mimo rta Guardafuja kurili smo parni stroj, kajti veter nam ni bil ugoden, a kmalu mogli smo zopet razpeti jadra in s podvojeno hitrostjo bližali smo se otoku Diego Garcia.

Sploh nam pa v teh krajih ni bil veter posebno ugoden, in sicer zategadelj ne, ker se vedno izpreminja, zdaj piše od spredaj, zdaj od zadaj, zdaj zopet od strani, časih ga pa kar nič ni. Jedenkrat stala je ladija naša celo 5 dnij na jednom in istem kraju in to priliko smo uporabili, da smo ribarili, zakaj rib je tukaj sila mnogo. Dne 12. oktobra

voril silno ostro in rekel mej drugim, da ni možno odpraviti nemškega uradnega jezika, ker to zahteva celota uprave in ker ima kraljevina Češka tako geografično ležbo mej dvema nemškima deželama, da je sedanje stanje upravičeno. To je Plenerjevega govora glavni moment, kajti v tem izrečeno je načelno nasprotstvo mej Nemci in Čehi, katero se premostiti ne dá, s tem je tudi povedano, da je grofa Taaffeja premirje le lep sen, kateri se uresničil ne bode, dokler jedna ali druga stranka ne položi orožja.

Češka jubilejska razstava.

Iz Prage. [Izv. dop.]

IV.

Glavna poslopja, katera smo dozdej bili obiskali, so imetek podjetništva. Razun teh ima naši razstavi 110 trdk 116 pavilijonov, češke halupe v to ne štejejo, ki je tudi imetek podjetništva. Jaz bi najraje takoj peljal vsakega Slovana v to halupo, da vidi, v kakšnih kočah se nahajajo zibelke naših Vydr, Dobrovskih, Palackih, Čelakovskih, Havličkov, — da vidi zibelko takorekoč tudi naše razstave. Tu smo doma, tu smo svoji. Poglej, kako je stavljena ter zunaj in znotraj s pohišjem oskrbljena! Poglej pa notri tudi dela čeških žen, posebno pa njih lepo šivanje! Da, naše žene znajo še več ko to; znajo narodu odgojevati dobre otroke, in ako se je katera omožila z Nemcem, zná iz svojih otrok narediti vrle češke rodoljube. Zatorej se ne čudi, ako najdeš v vrstah čeških rodoljubov toliko nemških imen! — Idoč iz češke halupe dalje okoli vrtnarskega paviljona v paviljon češkega šolstva, videl bodeš, kako dela zopet naš učitelj v blagor in srečo omladine našega naroda, in ne samo to, kako marsikateri učitelj v stranski vasi nadaljuje svoje izobraževanje. Res, kar tu mej drugim vidiš, tega ne najdeš v nobeni razstavi! Poglej na plastične zemljevide: Avstro-Ogerskega, Krkonoš in drugih večjih in manjših krajev čeških (navadno nekaterega šolskega okraja); vidiš tu pa tudi velik in prav veren plastičen zemljevid Julskih alp in vsega Krasa, od Mangarta do Boke Kotorske! — Pa še več! Naš vrli ljudski učitelj Racek je naredil plastičen zemljevid Kranjskega in Primorja tako izvrstno, da se mora vsak, ki slovenske dežele dobro pozna, čuditi ne le znanosti in spretnosti, ampak tudi dolgoletni pridnosti tega učitelja. Če pa mene vprašaš, zakaj si je naš učitelj izvolil baš slovenske dežele za predmet svojega truda, odgovorim Ti: ker je češki učitelj! ...

Šolska izložba je tako bogata in toliko zanimiva, da šolnik, hoče-li jo dobro proučiti, potrebuje za to najmanj enega dneva. Posebno pa ga bodo zanimala gospodarske, obrtne in strokovne šole. Pri strokovnem šolstvu se bode čudil prelepemu napredku šolarjev in skoro ne bode verjel, da so le preprosti šolarji in šolarice naredili take lepe reči. — Na češkem šolstvu more se tu do nekake stopinje videti, kako je češko učiteljstvo delavno. To

ulovili smo tudi morskega volka. Vse se je zbralo na krovu, ko se je raznesel glas, da je videti velikanska ta riba. Kapitan ukazal je prirediti trnik, na katerega so nataknili velik kos slanine ter ga vrgli v morje. Morski volk sukal se je delj časa okoli slanine in mislili smo že, da bodo splavale naše nadeje po vodi, ko se volk nakrat zopet približa slanini in jo hlastno popade. V tem trenutku potegnili so mornarji za vrv in volka zvele na krov, kjer so ga z velikimi koli pobili. Kuhar ustregel je nam kadetom ter nam skuhal nekaj mesa morskega tega velikana. Použili smo izredno to jed slastno in teknila je vsem dobro.

Druga večja in spomina vredna dogodka je bila slavnost, katero smo priredili dne 24. oktobra, ob trenutku ko smo pripluli pod ravnik.

Že v predvečer priredili so mornarji različne zabave in šale, kajti vsakega prešinja neko tajno čustvo, da je taka vožnja nekaka posebnost, da treba Bogu zahvaliti, na dosedanjem srečnem potovanju. V drugi dan okoli 1/2 uro prijadrali smo do ravnika in prišli na drugo hemisfero; trenutka tega nismo sicer mogli slaviti ker se je ulila nakrat silna ploha, toda kmalu potem se je zopet razvedrilo, šampanjec se je penil v vitkih čašah in nepopisna radost zavladala je mej nami, veselja ni bila ne konca ne kraja. Slabo vreme posebno pa močni vetrovi ovirali so nam nadaljno pot in z

je tudi ponos češkega naroda; ono budí v češki mladini veselje do branja, osnuječ mu povsod knjižnice, ker vé, da se narod marljivim čitanjem vedno izobraževa in da svoja izobraženost je najvarnejša obramba in najtrdnjša zapreka zoper potujčenje.

Slovenski vlak pripelje v Prago drage goste izmej vsacega stanu; vsak udeležnik torej najde na češki razstavi to, kar spada v njegovo stroko. Kmetovalca bode tu mikalo mnogo pavilijonov naših veleposestnikov, ker v vsakem najde kaj novega, pa vsakrat kaj poučnega. Rokodelec, bodisi že kateri koli, najde tu svojo stroko obilno zastopano ter se bode pri njej rad mudil. Inženier in mehanik pride v prostorno poslopje z raznovrstnimi stroji; parni stroji so tu do 800 konjskih močij. — Prideš tudi v ledarno, kjer se dela led. — Če hočeš videti, kako se tiskajo knjige, najdeš tu pet tiskal; Ottovo tiskalo tiska barvne slike, Vilimkovo tiskalo pa „Prago“, t. j. vsakdanji časnik le za razstavo. — Če pa hočeš poznati velikost našega papirništva, upeljem te v Hynkov paviljon (kjer se tudi tiska), potlej pa v veliki, v staroegiptskem slogu postavljeni paviljon čeških papirnikov, kjer n. pr. boš videl mej drugimi imenitnimi izdelki tudi ogromen zvitek papirja, ki je 18.000 metrov dolg. Ta je torej ravno tako dolg, kakor je pot iz Ljubljane na Vrhniko ali pa pot iz Ljubljane v Duplice pri Kamniku. — Tudi naši mlinarji imajo tu svoj bogat paviljon; raznovrstne stroje in prav umetne tečaje vidiš notri, samo tacega mlina pa tu ni, v katerem bi se hud Nemec premeljal v poštenega kristijana...

Nova državnozborna večina.

„Agramer Tagblatt“ piše pod tem naslovom: Mi Slovani smo vedno tako nesrečni, da nas v boji proti našim zatiralcem naši lastni bratje puščajo na cedilu in zaradi nekaterih bornih srebrnikov bojujejo na naših nasprotnikov strani.

To prikazen vidimo vnovič v parlamentu na Dunaji.

Poljaci, trdo skušeni Poljaci so svoje dosežanje sobojevnike zapustili s toliko lahkoto, da se v navadnem življenju za to rabi drug izraz.

Njih izgovor: Mladočehi spravili so nas v ta položaj, je prazen.

Ali neso mari Poljaki, ki se tako radi kažejo premetene politike, videli, da delujejo Mladočehi na to, da strmoglavijo Staročeha in mari neso mogli iz Dunajske vlade dejanj posneti, da je baš ona z Mladočehi hotela upropastiti Staročeha in jih je dejanski tudi upropastila, da se je tako iznebila činitelja, ki jej je postal neprijeten.

Kaj pa so zahtevali Staročehi? S konservativnimi Nemci, ki vidijo blaginjo države v ravnopravnosti vseh narodov in v zvezi z drugimi sorodnimi narodi, dosegla bi stranka Riegrova polagoma a gotovo svoj cilj: popolno ravnopravnost vseh narodov v državi. Posledica bi bila, da bi se bili nekateri dvorni, državni, vladni in drugi svetniki odstranili s svojih kuruličnih sedežev, ki stoje na tej podlagi.

Tega pa Dunajska vlada ni hotela.

velikim naporom prišli smo do otoka Diego Garcia.

Ta otok je gotovo eden najkrasnejših na svetu, kajti priroda je tako bujno razvita, da nikjer tako. Kdor ni tega videl na lastne svoje oči si ga ne more predstaviti.

Diego Garcia je dokaj majhen otok in popolnoma neodvisen. Last je treh Francozov iz Mavricija, kateri imajo tu svoje plantaže in mline, v katerih izdelujejo iz kokosovih orehov olje. Črncev je tudi mnogo in so ti v službi omenjenih treh lastnikov sveta.

Mej prebivalci tega otoka, kjer — kot posebnost bode povedano i to — za denar ni dobiti ničesar nego samo za duhan, — vladajo še zelo patrijarhalčne razmere. Vsem stanovnikom je najvišja instanca posestnik zemljišča; on je sodnik in gospodar, iz kratka vse. — Tudi duhovnikov ne poznajo tu, nego tega funkcije opravljajo nadzorniki in sicer vsak za svoje veroizpovedanje.

Flora na tem otoku je tako krasna in toliko bogata, da si vsak le malo fantastičen človek misli: takovo je bilo prvih naših dedov bivališče, takov je bil raj. Naša ladija ustavila se je bila tu, ker smo se hoteli preskrbeti z ogljem, a ker tega nismo dobili, nakupili smo drv in kokosovih lupin ter odjadrali 5. novembra proti otoku Mavriciji, kamor smo po dobri vožnji prispeli dne 14. novembra.

Zaradi tega je bila na roko radikalcem, ki so tudi vestno šli na delo. Z najhujšimi napadi na kneza Liechtensteina napravil je Grégr predor mej češkim narodom in konservativci. Za to stekel si je sicer „N. fr. Presse“ zahvalo, a sedaj po storjenem delu potisnili so ga na stran.

S tem, da je Dunajska vlada Staročeha z Mladočehi na stran odrinila, hotela se je formalno iznebiti dolžnosti nasproti stranki, ki je državnemu interesu na ljubo celih deset let nosila vladne stranke jarem. Mi pravimo formalno, kajti tako političnimi ne zmatramo niti Poljakov, da bi le iskrico poštenosti nahajali v politiki, ki danes Mladočehom očita, da so preradikalni, Staročehom pa pravi, da ne more ugoditi njih željam, ker bi se s tem vender ne ustreglo Mladočehom in katera politika je potem skrivši drugega proti drugemu ščuvala, pri volitvah pa bila za radikale.

Ali pri takem položaji ni bila dolžnost in Poljakov vrhovna korist, da priskočijo Staročehom in stvar tirajo tako daleč, da se državni zbor še enkrat razpusti, nego da se s Staročehom in nas vseh sovražniki družijo?

Najbrže bodo vender kmalu prišli do izpoznanja, da so doslej bili le varani.

Za nas tukaj, je vsa komedija jako poučna. Mislili smo, da se bode z Dunaja proglašena ravnopravnost dejansko uresničila in iz tega zajemali smo upanje, da bode polagoma to načelo tudi na Ogerskem prodrlo, zato smo zaupno obračali oči proti Dunaju. A vse se sedaj kaže kot „fata morgana“ in za Slovane takraj in onkraj Litve veljajo, žal, danes že Dantejeve besede „Lasciate ogni speranza“. Kakšne posledice bode imele za državo, ako to preverjenje prodre tudi mej večino prebivalstva, je popolnoma jasno. Kdor nema nič več izgubiti, za tacega ni noben „risico“ previsok. Na vsak način pa se sme že danes klicati vsem so mišljenikom: Zjedinite se, ker sovražnik že zmago- nosno prodira.

Preveli smo ta članek, ker osvetljuje vladno politiko, dasi se z njim v vseh stvkih ne ujemamo.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. junija.

Iz državnega zbora.

Specijalna debata o državnem proračunu vršila se bode redno o poglavjih, v posamičnih slučajih pa se bode obravnavalo tudi posebej o naslovih, kakor n. pr. o dispozicijskem fondu pri poglavju ministrski svet. Tudi v specijalni debati bili so mej prvimi govorniki češki poslanci. Mladočeski poslanec grof Kounic predložil je resolucijo glede sprejemanja čeških govorov v stenografični zapisnik, katero so podpirali tudi konservativni plemenitaši. Vašaty govoril je o želji češkega naroda, da se izpolni cesarska beseda glede kronanja. Debata dospela je do naslova dispozicijski fond, pri katerem se bode gotovo oglasilo več govornikov. Velike stranke bi pač najraje kar hitro končale vso debato, pa menda vender ne bode šlo tako hitro.

Poljaki in levica.

Poljska „Gazeta Narodowa“, ki je zadnji čas veliko pisala o približevanju Poljakov in levice ima jako zanimivo izjavo, v kateri pravi, da so Poljaki jedina velika politična stranka, ki je ostala zvesta svoji politiki. Navzlic veliki izgubi, katero so trpeli Poljaki vsled odstopa Dunajevskega in navzlic zmanjšanemu uplivi, ki ga imajo vsled tega v višjih krogih, se odnošaji poljskega kluba proti vladi neso spremenili. Do Poljakov obračajo se zdaj vse stranke, preverjene, da imajo oni ključ za rešitev situacije. Poljaki pa se ne bode stalno zvezali s katero drugo stranko. Kompromisi, katere bodo sklepali z drugimi skupinami, ne bodo imeli niti političnega niti narodnega značaja. Poljaki se neso približali levici, nego levica opustila je svojo dosežanje neplodno opozicijo ter se tako našla poleg Poljakov. Tudi sedaj Poljaki ne smatrajo levice kot izključno opravičeno za osnovo večine, nego želijo, da pristopijo vsi zmerni elementi k tej večini. Nikdar ne bodo Poljaki zaradi kompromisa z nemškimi liberalci izdali Čehov, Slovencev, konservativcev in avtonomistov. Poljaki bodo v marsikaterem uprašanju skupno postopali z nemškimi liberalci, a ne izključno z njimi. V interesu vlade je, da priklopi vedno nove skupine k večini. Zdej, ko ponujajo nemški liberalci vladi svojo pripomoč, bilo bi za avtonomiste zelo nevarno, da stopijo v opozicijo. S tem izročila bi se vlada nemško liberalni stranki. To naj bi premislili dobro oni, v katerih interesu in s katerimi bi morali delovati Poljaki. — Iz teh besed je jasno razvideti, da hoté Poljaki kot strogo vladna stranka posredovati mej strankami. Se li bode res našlo mej staro desnico mnogo „zmernih“ elementov, ki

bi hoteli ali mogli skupno postopati z levico, to se nam zdi jako neverjetno. Tega čudeža ne bodo dosegli niti Poljaki, niti grof Taaffe, ker taka nasprotstva so preveč bistvena, da bi se dala poravnati. O „zmernosti“ je pač lahko govoriti, če se sedi za bogato obloženo mizo, drugače je pa to pri narodih, ki se bore še za prvotne svoje pravice.

Mladočehi in češko plemstvo.

„Narodni listy“ pravijo, da je zadnji govor Kaizlov zboljšal odnose meje Mladočehi in fevdalnim češkim plemstvom, ker je princ Karol Schwarzenberg iz lastnega nagiba naznanil predsedniku mladočehskega kluba, da so njegovi bližnji pristajši pripravljeni podpirati resolucijo, s katero se bode predlagalo, da se tudi nemški govori sprejmejo v državnozbornski zapisnik. Dotično resolucijo bodo predlagali češki poslanci pri poglavju „državni zbor“ v specialni debati.

Odstop ministra Pražaka.

V mladočehskih krogih govori se zopet mnogo o bližnjem odstopu ministra Pražaka, ker bodo češki fevdalni plemeniti in moravski Čehi stopili v opozicijo. Je li ta misel opravičena, ne moremo še zdaj potrditi, pač pa je res mogoče, da se vsled novega položaja minister Pražak morda res ne bode mogel na dolgo vzdržati na svojem mestu.

Kmetški upor na Ogerskem.

V Csanadskem komitatu, v Battonyi, bili so v nedeljo veliki nemiri. Množica razburjenih kmetov in delavcev hotela je zažgati občinsko hišo. Zandarmiti streljali so in je bilo sedem upornikov težko ranjenih in štiri mrtvi. Iz Segedina odšli sta dve kompaniji vojakov. Položaj je resen in se je bati, da se izgrede ne ponove.

Vnanje države.

Italija in trojna zveza.

Nasproti živi agitaciji, katero namerava pričeti radikalna stranka v Italiji proti trojni zvezi, hoče vlada stopiti na noge. Iz Rima se poroča, da je minister notranjih zadev razposlal okrožnico vsem prefektom ter jim nalaga, da na podlagi § 113. kazenskega zakonika prepovedo vsak javni shod, ki bi nameraval osnovati izjave glede trojne zveze. S tem hoče preprečiti že naznanjeno agitacijo radikalne stranke, ki namerava sklicevati take javne shode, na katerih bi se protestovalo proti trojni zvezi.

Angleška in trojna zveza.

V zadnji seji angleške poslaniške zbornice izjavil je državni tajnik Fergusson, da se angleška vlada ne udeležuje trojne zveze. Pogoji alijance naznanili so se jej zaupno, a vlada jih ne misli naznaniti zbornici.

Srbske finance.

Financijska misija srbskega ministra Vuiča se ni posrečila. Srbija še zdaj ne more dognati še lani sklenjenega posojila 10 milijonov, ker se francoski in nemški kapitalisti nečejo udeleževati. Vojaške vaje, ki bi se imele vršiti do poletja, odložile so se baje iz finančnih ozirov. Vlada priporočila je vojnemu ministru največjo varčnost.

Oboroženje ruske vojne.

Kakor poroča „Kölnische Zeitung“ iz Peterburga, se je podal general Čagin, član topničarske glavne uprave na Francosko, da oskrbi dobavo 500.000 novih pušk. Po izreku generala Čagina bode oborožena v dveh letih ruska vojska z novimi puškami. Tudi nemške tvornice skušale so dobiti naročila za nove puške, njih ponudbe pa so bile odklonjene iz lahko razumljivih vzrokov. Če Rusija izvaja zdaj novo oboroževanje svoje vojske, je to le znak, da se za bližnjo bodočnost ni bati kakih komplikacij.

Židje na Ruskem.

Kakor se poroča iz Peterburga, je specialna komisija v ministerstvu notranjih zadev, ki se je posvetovala o zakonu glede uredbe odnosov židov v Rusiji, dokončala svoje delo ter bode predložila svoje poročilo državnemu svetu. Prošnje, katere je vložilo 38 v Varšavi in v drugih mestih nastanovljenih židov, ki so izgnani, da bi se jim podaljšal obrok za dovršitev svojih opravkov, so se vse odklonile.

Iz pruskega deželnega zbora.

Cesar Viljelm sklenil je zasedanje pruskega deželnega zbora s prestolnim govorom, v katerem je poudarjal plodno delavnost v izredno dolgi sesiji, v kateri se je sklenilo nekoliko jako važnih zakonov. Omenjal je, da se ni bati, da bi se mir rušil v bližnji bodočnosti, kar je naredilo ugoden utisek, ter da bode njegova vedna skrb, ohraniti državni blaginje miru. Tako se bodo mogli mirno razvijati bogati sadovi, katere je obrodilo zadnje zasedanje, ki bodo v korist domovini.

Domače stvari.

— (Češka razstava v Pragi.) Dan za dnevom dohajajo iz vseh krajev posebni vlaki v Prago ter se množi število obiskovalcev. Preteklo nedeljo bilo je zopet nad 46.000 ljudi v razstavi. Posebne veselje se Čehi na naš vlak, ki jim bode donesel jugoslovanske brate Hrvate in Slovence. Tudi pri tej priliki pokažimo z obilno udeležbo tega

slavnostnega vlaka, da slovanska vzajemnost ni prazna beseda. Slovenci in Hrvati posetili bomo skupaj severne svoje brate in jim pokazali, da, če ravno nas loči velika daljava, radi pobitimo v njih sredo, da skupaj preživimo par radostnih dni in se skupaj z njimi veselimo sijajnega trumfa češkega uma in češke dlani.

— (Sokolska slavnost v Pragi.) Poleg krasne razstave utegne udeležnike izleta v zlato Prago posebno zanimati javna telovadba Sokolov. Omenili smo že število udeležnikov ter javne telovadbe. Meje drugimi telovadil bode tudi oddelk Sokolov „stare garde“, ki so stari že preko 60 let in bode izvajali primerno dosti težke vaje. Vsak dan prihajajo še nova oglasila. Iz Poljske oglasilo se je zopet preko 300 Sokolov. Iz Amerike objavili so svoj odhod ameriški Čehi, meje njimi 150 Sokolov! Udeležba bratov Hrvatov bode tudi velika, kakor smemo soditi po vseh poročilih. Gotovo torej ne bomo zaostali tudi mi Slovenci.

— (Brzovlak k razstavi v Prago.) Vozni listki dobivajo se tudi še jutri in v petek do odhoda brzovlaka po naznanjenih cenah pri prireditelju vlaka gosp. Jos. Pavlinu v Ljubljani in drugih naznanjenih prodajalcih. Navadno priročno prtljago sme se slobodno vzeti v vagon seboj, za drugo pa je plačati pristojbino. Ker so cene že itak jako nizke, se opozarja, da za otroke ne veljajo polovične cene, nego plača vsaka oseba brez razločka polno vožno ceno. Program slavnosti in vožni red za povratek bodo dobili vsi udeležniki v roke pri odhodu. Ker je tudi vreme postalo prav lepo in prijetno, nadejati se je prav obilne udeležbe, da v mnogobrojnem številu posetimo severne brate.

— (Pred c. kr. upravnim sodiščem na Dunaji) bode se dne 4. julija t. l. ob 10. uri dopoludne obravnavala pritožba mesta Celovca proti c. kr. ministerstvu notranjih zadev, katero je vsled pritožbe „Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ mestni upravi ukazalo, vsprejemati slovenske dopise. — Radovedni smo na izid te obravnave tembolj, ker se ima v tem slučaju pokazati, imajo li Slovenci na Koroškem še kaj pravice do obstanka in ali so enakopravni z drugo narodnostjo v deželi.

— (Kresni večer) praznoval se je običajno, kakor druga leta. Občinstvo Ljubljansko posetilo je v veliki množini Grad in Drenikov vrh, da je ondu ob zažganem kresu in ubranem petji radovalo se in gledalo po obzorji, kjer se je videlo več stotin kresov. Prav mnogobrojni so bili kresovi na gorenjski strani, a tudi dolenska stran ni zaostajala. Barje in njegova okolica imela sta mnogo kresov, isto tako tudi višine pri Polhovemgradu in vrhunci nad Vrhniko.

— (Petindvajsetletnica bitke pri Kustoci.) Danes je 25 let, odkar je bila znamenita ta bitka in mnogi bivši vojaki bodejo se danes spominali tega dogodka. Pri Kustoci odlikovali so se naši rojaki, služeči takrat v 17. pešpolku, v 7. in 19. lovskem batalijonu, mnogi dobili so zlate in srebrne svetinje, še večje število pa jih je na bojišči našlo smrt. V spomin tem pri Kustoci umrlim vojakom imel bode kranjski veteranski kor jutri dopoludne ob 10. uri slovesno sv. mašo, poseben odbor pa deluje na to, da se jim bode s prostovoljnimi doneski v parku pri novi cesarja Fran Josipa vojašnici postavil dostojen spomenik, čegar napravo je mestni magistrat že dovolil.

— (K naši „repliki“) ki smo jo priobčili v št. 138 „Slov. Naroda“, prejeli smo danes sledečo izjavo: Čast. g. ces. svetnik in primarij v tukajšnji bolnici dr. Fux me je prosil, naj objavim v „Slov. Narodu“, da je bil on začetkom meseca oktobra 1890, ko so pripeljali Janeza Novaka v bolnico, več dni odsoten, da torej ni on poškodovanec rane zašil ali zašiti dal. Tej prošnji tem raje ustrezam, ker v svojem pojasnilu nesem nikogar po imenu imenoval. Dr. Hudnik.

— (Gasilno društvo v Spodnji Šiški) napravilo je včeraj svojemu vrlemu načelniku, gospodu J. C. Juvančiču na predvečer njegovega godu prav lepo baklado.

— (Ogenj.) Preteklo noč proti 11. uri začelo je goreti pri Anžiči v Hradeckega predmestji. To poslopje je v petih letih že četrtoč gorelo. Komaj je posestnik zgradil novo poslopje in še ni bil plačal niti lesa niti opeke po zadnjem požaru pred poldrugim letom, že mu je zlodejska roka zopet zažgala. Ljubljansko gasilno društvo imelo je mnogo truda, da je požar omejila na Anžičovo poslopje.

— (Slovesno otvorjenje narodne čitalnice na Vinici) vršilo se bode dne 28. t. m. in ne kakor je bilo poročano dne 29. t. m. v prostorih gostilne pri Školniku z naslednjim vspešnim: 1. Streljanje iz topičev. 2. Ob 3. uri popoldne vsprejem došlih gostov. 3. Kegljanje za dobitke. 4. Šaljiva dražba. 5. Mirozov in razsvetljava. 6. Umetalni ogenj. 7. Petje. 8. Deklamacija. (deklamuje g. Štefančič.) 9. Komični prizor. (predstavlja g. Šetina.) 10. Ples. — Pri slavnosti svira mestna godba iz Črnomlja. Tem potom se vabijo vsa narodna društva. Gostje dobro došli!

— (Z Reke) piše nam znan rodoljub: Danes (dne 24. t. m.) pripeljal se je cesar po ogerski državni železnici semkaj in bil slovesno vsprejet. Dopoldne bil je v stanovanji, točno ob 1. uri popoldne peljal se je po korzu do morja in okolu do tovarnen. Povsod bilo je za vsprejem krasno, zares velikansko pripravljeno. Ne bomo vsega podrobneje popisovali, štejem si pa v prijetno dolžnost, objaviti občinstvu, kako izvrstno so se obnesli Reški Hrvati. Presenetili so vladarja samega, vse spremstvo in sploh celo mesto s pojavom lojalnosti svoje, Madjare pa izvestno nemilo dirnili. Najeli so si vojaško godbo in jo v „Hrvatski Čitaonici“, ki je last društva in na najlepšem prostoru na korzu, postavili na veliki balkon. Ko se je cesar mimo vozil, zasvirala je godba cesarsko himno, vrle Hrvatice, gospe in gospodične pa so obsipale cesarjev voz s krasnimi šopki. Cesar je kvišku pogledal in hrvatske dame presrečno pozdravil. V isti hip zaorili so stoterni živoklici na presvetlega cesarja. Bila je to lepa in srčna demonstracija in popolnoma umestna. Čitatelji naši se izvestno še spominjajo, da so „Hrvatsko Čitaonico“ namenoma hoteli prezirati, češ, na Reki ni Hrvatov, v obče Slovanov ne. Sedaj so se pa gospodje Madjari prepričali, da je Slovanov več nego vseh družih vkupe in da je presvetli cesar sam prav srčno vsprejel prirejeno mu ovacijo. — Dvorni vlak, v katerem se je cesar prvokrat vozil, je izredno krasen. Sestavljen je iz 8 velic, do 18 metrov dolgih vagonov.

— (O južni železnici.) Vodstvo južne železnice je sklenilo z ozirom na mnogokrat izrečene želje občinstva, da bode odslej pri kurirskih in pri brzovlakah vozili samo takozvani „interkomunikacijski vagoni“ vseh treh razredov. Pri državnih železnicah so ti novi vagoni že delj časa običajni, ker so za varnost popotnikov in posebno tudi sprevednikov bolj ugodni. Ti vagoni namreč nimajo vrat, ki se odpirajo na strani, nego samo na konci vagonov.

— (Tristoletnica Alojzijevo) so jako slovesno praznovali ljudske šole Vipavska, Šturijska in Slapenska skupno v Logu. Ljudstva je bilo zbrana na tisoče. Igre, deklamacije in petje bilo je izvrstno.

— (Električna razsvetljava v Zagrebu.) Gosp. Bothe, ki ima koncesijo, zagotovil si je na Dunaji potreben kapital za električno razsvetljava in se dotične zgradbe že prihodnji mesec prično. Vsi troški so proračunjeni na 172.000 gld. Tudi v Varaždinu omislili si bodo električno razsvetljava in se dotična dela že v par dnevih prično.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. junija. Iz Peterburga se javlja, da se bode ruska mornarica, ko se dogotove oklopnice, križarke in torpedovke, ki so sedaj v delu, pomnožila za dvajset vojnih ladij.

Peterburg 23. junija. Povodom srebrne poroke carske dvojice meseca oktobra, zaročila se bode carja stareja hči, velika kneginja Ksenija z velikim knezom Aleksandrom Mihajlovičem.

Berolin 23. junija. „Post“ izvedela je iz dvornih krogov, da bode Waldersee imenovan veleposlanikom v Peterburgu, Wedell pa veleposlanikom v Parizu.

Bergen 23. junija. Francosko brodovje semkaj priplulo.

Praga 24. junija. „Prager Abendblatt“, poudarja, da se je prihod cesarja na razstavo odložil jedino le z ozirom na namestnika bo-lehnost.

Budimpešta 24. junija. Poslanec Ugron napovedal interpelacijo, zakaj se krona utika v strankarske boje, kakor se je to zgodilo v najvišjih odgovorih v Pečuhu. — Adam Horvat

napovedal interpelacijo zaradi nemškega odgovora hrvatski deputaciji.

Reka 24. junija. Razsvetljava mesta in baklada sijajni. K slavnostni predstavi v gledališči prišel cesar v spremstvu nadvojvodinj Klotilde, Doroteje, nadvojvode Josipa in princa Battenberga in bil vsprejet s cesarsko himno in navdušenimi klici, ki so se pri odhodu ponavljali. Danes je na angleški admiralski ladiji cesarju na čast obed, katerega se udeleže nadvojvoda Josip, navzočni ministri in ban hrvatski.

Razne vesti.

(Ameriški Čehi in razstava v Pragi.) Tudi iz daljne Amerike prišlo je preko oceana precej veliko število Čehov, da zopet jedenkrat posetijo staro svojo domovino ob priliki, ko se je odprla želena razstava, v kateri slovanska njih matka Praga praznuje najlepši svoj trijumf. V tretje je to, da prihaja večje število Čehov iz Amerike ter tako pokaže ob slavnostni priliki skupnost s staro svojo domovino. Da so bili navdušeni in iskreno vsprejeti ti ljubi gostje, razume se samo ob sebi. Na tisoče ljudstva vsprejelo jih je z burnimi „Na zdar“-klici in v slavnostnem sprevedu spremilo v mesto.

(Vesuv.) Po novijh poročilih nebala je teči lava iz novih pokotin. Direktor observatorija, Palmieri, misli, da je končana erupcijska doba.

(Zblaznel strelec.) Prebivalci mesteca Bugojna v Bosni preživeli so nedavno velik strah. Neki finančni stražar naslonil se je proti večeru na okno vojašnice ter gledal na ulico. Na mah pa zgrabi puško in prične streljati na mimoidoče. Nastal je velik strah in nikdo se ni upal blizu. Tako je streljal dolgo časa, skoro do 11. ure in ustrelil kakih 140 krat! K sreči ni bilo žrtev, kajti ranil je samo jednega človeka in ubil kravo. Proti 11. uri ustrelil je samega sebe v vrat in se mrtev zgrudil na dvorišče vojašnice, kjer so ga pustili ležati, dokler ni prišla sodnijska komisija.

(Strela mej vojaki.) Slučaj, ki se je nedavno pripetil v Berolinu, kaže, da imajo vojaška orožja posebno privlačno silo za streljo. Tako se je opazovalo posebno v francoskih taborih. Največja jednaka nesreča pa se je dogodila v američanski vojni l. 1864. Strela je udarila v polk, ki se je bil uštoril na nekem griču. Strela ubila je mnogo ljudi in skoro vse konje. Osemnajst mož bilo je mrtvih, mnogo pa ranjenih. Pri dveh v piramide zloženih oddelkih pušk sprožile so se te vsled strele in ubile dva vojaka.

(Sto in petletni samomorilec.) V Privasu na Francoskem usmrtil se je sto in petletni posestnik J. Roustant. Duševno bil je starček že leto dni potrt in je vedno govoril o smrti. Tako se je večkrat izrazil proti svojemu sinu, ki je že tudi 71 let star. In res so našli starčka s prerezanim vratom krvavečega v postelji.

(Groznava vožnja.) Parobrod „City of Richmond“ imel je te dni strašno vožnjo od Novega Jorka do Queenstowna. Mej hudim viharjem začelo se po noči greti v prostorih, kjer je bil naložen sam bombaž. Tako se je ladija vozila z gorečim svojim tovorom. Potovalci, katerih je bilo kakih 300, bili so vsi na krovu, da bi se koj ukrcali v žolnice, če bi bilo treba. V največji nevarnosti prikazal se je parobrod, ki je gorečo ladijo spravil v lukso v Queenstown, kjer so se le pogasili požar.

(Linčovanje v Ameriki.) V Bridgeportu v Kaliforniji oprostilo je sodišče Kitajca, ki je bil zatožen, da je umoril nečega Indijanca. Komaj so porotniki naznanili svojo sodbo, zgrabili so ljudje Kitajca, ga vlekli iz sodne dvorane ter izročili zunaj čakajočim Indijancem, ki so ga z noži in tomahavki razsekali na kosce. Kitajski konzul v San Francisku uležil je pritožbo zaradi tega dogodka pri američanski vladi.

(Velik požar.) Iz Novega Jorka se poroča, da je v Seabrightu (New-Jersey) nastal velik požar. Zgorelo je nad 400 hiš, mej temi dva hotela, poštno poslopje in tudi cerkev. Neka ženska s dvema svojima otrokoma je tudi zgorela. Na stotine oseb je brez strehe. Škoda znaša pol milijona dolarjev. Ogenj bil je bržkone podneten po zlobni roki.

(Nesreča na železnici.) V severni Ameriki, deželi železniških nesreč, zgodila se je zopet jedna v državi Jowa. Stroj skočil je pred nekim mostom s tiru, letel potem nekoliko dalje, prodril ograjo mostu in se potem prevrnil v reko potegnivši vse vagona za seboj. Jedino spalni vagon ostal je na tiru. Dve osebi sta bili mrtvi, nad 30 pa je ranjenih, nekatere precej hudo.

(Lev, tiger, volk in ovca.) Neki posestnik potujočega zverinjaka kazal je gori imenovane štiri živali, ki so mirno bivale skupaj v jedni kletki, kar je vabilo vedno mnogo ljudi v njegov zverinjak. Nečega večera, ko je bil posestnik zverinjaka v gostilni, vpraša ga nekdo: Povediti prav po pravici, gospod direktor, koliko časa že žive te živali skupaj v jedni kletki. Tri četrt leta, odgovoril je direktor, to se pravi, da govorim resnico, to ne velja za vse štiri, kajti ovca morala se je že večkrat nadomestiti z drugo.

(Velik požar.) V Bobrujsku na Ruskem Poljskem zgorelo je nad 200 hiš v starem mestu. Zgorelo je trinajst ljudi.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

23. junija.

Pri **Mallči**: Deger, Ritter iz Škofjeloke. — Hager iz Grada. — Dr. Globočnik z Vrhnike. — Zmotti iz Ra. — Lipman, Vogel, Feigl z Dunaja.

Pri **Slonu**: Schwab, Graulman, Hospodar z Dunaja. — Likoser iz Trsta. — Stadelman iz Badena. — Deutsch iz Grada. — Župnek iz Logatec.

Pri **avstrijskem cesarju**: Hanusch iz Prage. — Pri **bavarskem dvoru**: Jaklič iz Srednje vasi. — Ultscher iz Celja. — Kurec iz Kočevja.

Pri **južnem kolodvoru**: Lampe iz Zagreba. — Fantini iz Kamnika. — Rein iz Trsta. — Trnschmann z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

24. junija: Marija Cerar, izvoščekova hči, 2½ leta, Krakovski nasip št. 10, Rachitis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. junija	7. zjutraj	736.9 mm.	16.2° C	sl. svz.	jasno	
	2. popol.	736.7 mm.	23.2° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	737.3 mm.	16.8° C	brevz.	jasno	

Srednja temperatura 18.8°, za 0.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 24. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danos
Papirna renta	gld. 92.50	gld. 92.40
Srebrna renta	92.45	92.45
Zlata renta	110.95	110.90
5% marena renta	102.50	102.45
Akcije narodne banke	1016	1018
Kreditne akcije	298.50	298.25
London	117.15	117.05
Srebro	—	—
Napol.	9.28	9.27
C. kr. cekini	5.56	5.55
Nemške marke	57.52½	57.42½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 134	gld. —
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogorska zlata renta 4%	105	45
Ogorska papirna renta 5%	101	65
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld. 120	50
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	115	25
Kreditne srečke	100 gld. 187	—
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	159
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	233	—

Pristroj za izdelovanje sifona

z vsemi steklenicami (532—1)

prodá se po nizki ceni.

Več se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Največja zaloga
šivalnih
strojev
I. A. N. I. A. X.
Ljubljana.

Nizke cene. — Ugodno
plačevanje na obroke.
— Stari stroji se zame-
njavajo. — Popravki se
izdelajo hitro, dobro in
ceneno. (476)

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Knjige s podobami, spisi za mladino, basni, abecedniki, igre za otroke in za društva, albumi za pismene znamke, knjige uzornice za znamenjevanje, kvačkanje in pletevanje. Uzorci za risanje, slikanje in lepomisje, uzorci za okroglo pisanje. Listi s podobami in albumi s podobami. Spominski albumi in za fotografije. Dnevnik, kartoni za modelovanje. Knjige za slikanje in uzorci za tankopilje.

Pogreša se

12leten krepak deček z imenom **Jožef Goričan**, ki je odšel sredi meseca marca t. l. od svojih staršev in od onega časa ni več sledil o njem. Kdor bi kaj zvedel o tem dečku, je lepo prošnja, da to naznani županstvu pri sv. Juriju ob Taboru. (530—1)

Visok angleški bicikelj

lep in v dobrom stanju, prodá se zaradi odpotovanja po zelo nizki ceni. — Ponudbe naj se pošiljajo z naslovom: **F. C., Zagorje na Notranjskem, poste restante.** (526—2)

Na najnovejši in najboljši način
umetne (33—46)
zobe in zobovja
ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živca
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revol-
verje ter vse lovske priprave, patrone ter druge
streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-
skušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z
znamko tega zavoda. (175—32)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške
popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojmi se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
7. zvezek: I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tattenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
8. zvezek: I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
9. zvezek: I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naroči-
lih velja poštnina
za posamični neve-
zani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naročé skupno
najmanj deset iz-
vodov.

Prodajajo se v (37—57)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani.

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.